

Tartu Ohtuse Ühisgümnaasiumi abituriumi ajakiri
ilmsub kord kuus.

Nr.5. 1935.

V E E B R U A R

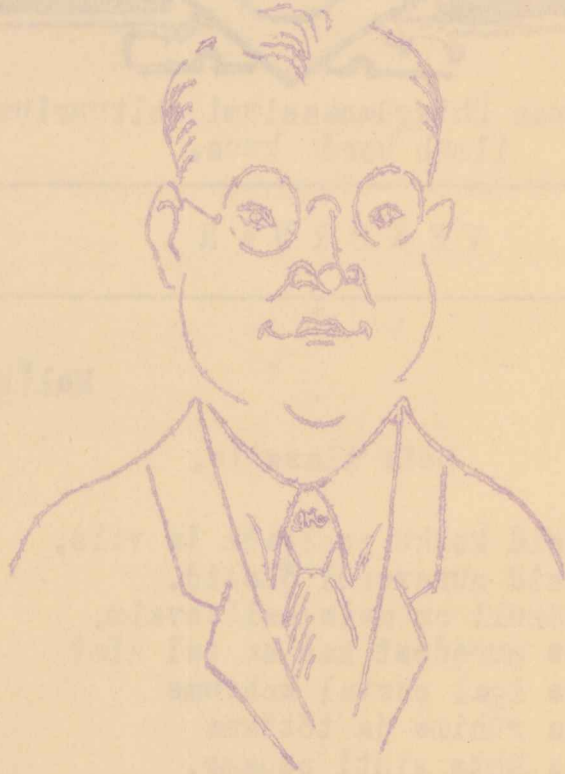
2.aastakük.

Melita Rezold.

Meie klassile.

Meid kokku poolsada ja viis,
meid murevendi õdesid.
Õökull on meie kaitsevaim,
me muredest kas on tal aim?
Me igal päeval kohtume
ja rühime ja tõttame
ja ühte sihti püüame,
kus liginemas lahkumine.
Seal laguneb me koondisary
kui lahtilastud linnupary.
Kull ennem võita mitu tüket,
õiget ja ka valevõtet.
Sest ulatagem omad käed,

ja astugem kui rooma väed.
Ja maadelgem ja võidelgem,
ja sõitu sisse sõidelgem,
Et puruneksid laiskuskeed,
ja kaoksid viha, koerused.
Ehk tunnistab siis tarkueneid
meid vaimuvaseid yadereid.
Ja leiutame töödesid,
me - poolsada vendi, õdesid.

Kui ulikeol kujundab inimkarakterit, siis siin pol-
nud sel asutisel küll midagi vormida - kõik on tasakas-
lus, ennastusaldav.

Tepo!

Elmar Valdas.

SÕNAVÕTT "HÄÄBUVA HÕIMUROMANTIKA" JUHUL.

Õige on, kui hõimu romantikat nimetatakse hääbuvaks. Soomlased (üliõpilased), kes ise on suurimad hõimuroantikud, oma võimetusega hoida poliitika - koguni Soome sisepoliitika - lahus hõimuliikumisest, annavad viimasele uimastava hoo. Enneaegne on seda hooi lugeda surmavaks. Liikumine, mis saavutanud küllaltki suuri konkreetseid tulemusi, pole nii hõlpsasti lämmatatav. Kui Soomes tehakse vaesemaks, siis peab Eesti, teine liikumise kandja, mõjuma, et see ei satuks õigelt rajalt kõrvale. Meie oleme hõimutöös varem kui soomlased pidanud kokku pörkama vastuoludega, sellepärast suudame nüüd pidada ka õigemat suunda. Meile on hõimuliikumine algusest peale olnud k u l t u u r i l i n e l i i k u m i n e, mitte poliitiline. Kultuuriilmelisena on hõimutöö olnud küllalt tulemusrikas. Pole selge, miks ta seda ei või olla ka tulevikus.

Ühes "Raja" numbris olen paari aasta eest käsitle-

Resoneerib etikaga, eriti selle osiga, nagu õpetus voorusist, kõrgeast hüvest ja hedonismist.

nud hõimuliikumise ideoloogiat. Seda revideerides ei leia, et säält midagi oleks kustunud. Algaegade romantika loomulikult tumeneb pikapäale, aga põhimõtted püsivad ju. Vaated ja veendid, mis on läbi tuntud, siirduvad pikkamisi romantika nimbusest reaalsele pinnale. Ka hõimuliikumine on ilutsemisest ammu nihkunud tegelikkusse. Tänu kummagi poolsele hõimumeelsusele on Eesti ja Soome seltskondlikud ja kultuurilised sidemed tihedamad kui ühegi teise maaga. Keda tuntakse Soomes rootslase kõrval kõige rohkem? Kelle riigipääd küllastavad teineteist peaaegu järjekindlalt? (Peetagu silmas - need, külaskälgud pole diplomaatlikud!). Kelle näitlejad lõikavad Soomes loorbereid? Kelle õppejõud on Eesti ülikoolis mitmel alal teinud rajavat tööd? Pääasi vastastikune sõbralik meelsus on olemas, üksteise olude ja isikute tundmine häätahekoostööks. Kõik see pole tulnud iseenesest. Kujutleda Eesti ja Soome suhteid sobivatena, nagu võll ja hammasratas, on mõtte-

tus. Kaks maad, mille minevik, rahvastikulised ja tulunduslikud olud ja huvid on erinevad, ei saa sobida kõigis üksikasjus. Seda pole ka tarvis.

Poliitilise Suur-Soome mõte pole Eestis kunagi olnud populaarne. Ainuke asi, milles eestlased oma hõimumeel-suses on eksinud, on see, et loodeti Soome - Eesti k u l t u u r k o n n a kujunemist. See pole nähtavas-ti võimalik, kuna soomlased kuuluvad Skandinaavia, meie aga Ida-Balti kultuurkonda. Balti kultuuri sfääri kuu-ludes, ei tarvitse aga meie kultuuri ambitsioonid sugugi olla identsed lätlaste ja leedulastega. Olgugi et ühte keelkonda kuulumine ei tarvitse endaga kaasa tuua kultuuriühtlust, võib ta siiski olla aluseks vastasti-kusele kultuuri o s a s a a m i s e l e. Hõimuliikumise-ga oleme suurendanud (ja suurendame veelgi) meie kul-tuuri levimise maaala ja tarvitajate hulka. Meie kultuuri e k s p a n s i o o n i eeldused on hõimuliikumise tõttu avardunud.

Eesti ja Soome tõulise ühtekuuluvuse teadmusel on meie rahvusliku iseteadvuse kasvatamises oma osa.

Võimalik on, et soome üliõpilaskond, kui on rahulda-tud tema hõimuliikumist segav sisepoliitiline apetiit, hakkab kainemalt mõtlema ja leiab eesti üliõpilasnoor-sooga jälle täielisema kõlapinna. Eestlased peavad seni muidugi hoiduma soomlaste poliitilist laadi affääridest.

Meie noored ei puhu enam fanfaare hõimuliikumisele. Aga lubage küsida, millele nad neid puhuvad? Ja ometi o n neil oma ideoloogia. Hõimuliikumise aadestik pole noorsoo ideoloogiaga kuidagi vastuolus, ta mahub sel-lesse väga hästi. Romantikat hõimuliikumisel muidugi pole enam, aga ükski asi pole ju iseenesest romantiline, romantilised on vaid inimesed.

=====

"Kõik armastused lukkavad valetama, olgu see ar-mastus ligimise, naise, isamaa või viina vastu: kipud siis vägisi mööda vaatama vigadest, oma lõõgihimu vii-sakaks naeratuses virildama, Dulcinea ruütliit mängima, suurimaid tapatalgusid pühaks pidama ja enesestki mööda hiilima."

J. Semper "Armukadedus."

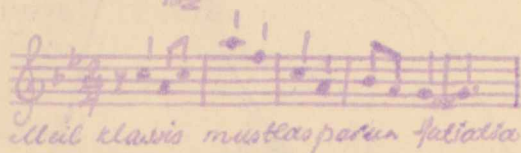
Üldalaks arstiteadus, erialaks naistehaigused, hui-
vialaks füsioloogia.

Portreid meie klassi kaelukamast rahvast.

LIUKAMBER.

Kuigi meie kool väga palju ei saa kiidelda õpilaste vaimse liikumise üle, seda enam võib aga kenakesti rõõmu tunda õpilaste füüsilisest liikumisest. Ei räägi sel puhul mitte sellest sportimisest, mis tehakse kergejõustiku ja ausa võistluse reeglite järgi plaanipäraselt, vaid just sellest autonoomilisest kontide liigutamisest vahetunnis ja pärast tunde. Et koolil oleks tahe nii mõndagi sellest soodustada veel, siis pakub kärmesti "Eosaba" omalt pooltki mõningat abi nõus ja jõus.

Praguseni on juhtunud mõnikord nõnda, et tundide lõpul lastakse vahel juhtuuisi mõni klass varem rõivistusse ja teist klassi on peetud tunnis kinni paar minutit kauemini, et vältida rõivasteruumis ummistusi. Kas ei oleks aga kena, kui lasta kõik õpilased rõivistusse minutipäält? Kull oleks kena pressimine ja madin. Ja siis, kui veel soodustada - noh ütleme suurema lugupidamise näitamiseks - neid, kelle kombeks tundide lõpul loostes tormata piki koridore rõivistusse, võiks näha ja nauda mõne aja pärast päris rõõmustavat esimeste nohikaanlaste reipat rünnakut. Hiljem pühiks vana heiman kamaluga kokku igasuguseid nõõpe.

Sõõgisaalis on aga juba rõõmustavam kord. Tõkk vaeva vist võttis, et õpilasi nii leivaraasu ja supiiva sõõrast hüppama õpetada, aga hoolsus viib sihile. Mis kord see siis vanasti oli: õpilased said sõõgi täekiga ja viidid selleks sabaks seisma. Isegi seda kavatseti, et sõõpitäেকে mõlaks esimesel vahetunnil, nii et õpi-

Palju villa ja vähe kära -
Selles on voo- ruse parim sära.
(H.R. "Sinimandria")

laste niisugust ummistust ning tungi ei tekiks, ja mõ-
nõ ei tarvitseks ilma söögita jätta, sest vaheneal ole-
va tunni ajal saaks püüdnud varasalve veel teha. Ütle
puhtast südamest, et niisugune kord oli juba nagu nek-
rutite komisjonis.

Aga nüüd - juba teine lugu. Kui kell pärast teist
tundi heliseb, siis poe kas või salaja klassist ja
lõdu - tühkna! söögilõhnakese poole. Sellest inimhün-
nikust, kes uksteise võidu sipleb leti ees, tuleb pu-
geda läbi. Ükskõik, kas näpista mõnda, tee kurja hülit,
vähemvilunutelo ütle, et kus, mine, osta tšekk jne.,
aga ise lao raha lauale, kobista paras portsjon selle
eest ja hakka siis endale kohta otsima, kas seda kõike
nahka võiks panna. Hüüks abinõuks on ka teravad küünar-
nukad, oskus teistele saapaninale astuda ja pikad kä-
sivarred. Koha otsimine või paiga leidmine on ka kunst.
Tavaliselt ei ole ikka niipalju toole kui sööjaid. Siis
tuleb tükki sinna, kus rahvast rohkem, ja ametliku

"The cat who walks by himself!"

hädlega öelda: "Palun, tõuske üles ja laske läbi!" Muidugi siis "lähed läbi" ja - aga tooli võtad sellelt läbilaskjalt ka kaasa.

Kui sa nii ei oska olla, siis antakse sulle tola osa. Noh, ütleme nii, mine seisa kannatlikult teiste selja taga tšekimüüja man ja oota korda. Kui siis tšekimüüja jutule saad, selgub, et ühest kroonist ei ole tagasi anda. Tuleb minna perenaise palvele või kõõgiinimeste jutule raha vahetamiseks. On sul raha vahetatud ja tšekk käes, siis selgub, et suppi või sousti ei olegi enam. Noh, siis katsu jälle tšekk tagasi müüa. Ja vahetund ongi läbi, ning helisev kell lüüakse su nukruse ja meelepaha. Aga ärme rüügive neist inimest. Siirameelseid Don Quijote'sid leidub harva.

Seda asjandust aga tuleks süvendada veelgi. Tuleks kaalumisega võttas, kas nalle aladele: võidujooksmisele, kaugushüppamisele, zonglöörimisele jne. ei saaks veel juurde lisada posti otsa ronimist, tunnust läbi-pugemist, kõrgushüpet, sõrmekoogu vedamist ja kotis-jooksu. Einelauapidaja käes oleks seegi vahest võimalik. Igatahes sõõgiports väärriks seda.

$$\begin{aligned} 1 \times 1 &= 1 \\ 2 \times 2 &= 5 \\ 3 \times 2 &= ? \end{aligned}$$

Klassikroonikat.

24. jaanuaril peeti klassikoosolek, kus otsustati korraldada klassi teeõhtu. Teeõhtu korraldavasse toiskonda valiti selle ala paremad jõud: ksv! ksv! A.Veeber, P.Madisson, A.Saar ja H.Kord. Loodame lähemal ajal nende tööviljast osasaamist maits-
ta.

4. veebruaril eesti keele tunnis pr. Soom ütles muuseas järgmist: "Ka "Eosabas" asetseb dif-
tong... Ei tohiks jätta tähele panemata
m e i e k u u l s a t a j a k i r j a!
(Toimetuse sõrendus).

Tallinnas peetud üleriigilisest abiturientide kirjandite võistlusest võttis Ohtuse Ühisgümnaasiumi esindajana osa "Eosaba" päätoimetaja Ed.Kippel.

Ksv! R.Mügi sai oma eksitusest aru ja on nüüd annast
varandarud.

"Eosabas" esinevaid uusi sõnu.

- Ämbitsioonkoha nõue, autanne, ise-
teadvus
- apetiitisu
- diskussioonvaidlus
- ekspansioonpaisumine, laiumine, levi-
mine
- identnesamane
- imperialistlik(maadeahnitsev), keisri-,
volivalitsuslik
- kurtisaanhoovidaam, armuke, meelel-
di armusuhteid sõlmitsev,
koketeeriv naisterahvas
- monstrumkoletis
- nimbussärapärg
- populaarneüld-arusaadav, rahvale aru-
saadav, rahvalik, rahva
seas laialt tuntud
- päimpäämine - tähtsain, olu-
lisim, esmajoonelise
- rassinimtõug
- missioonkäsund, ülesanne

- sfiärringkond, toimimis-, vaate-
ring, kera.
- skepsis.....kahtlus, kaldumus kahtle-
misele
- spontaanneiseenesest tekkiv, enda
algatusel toimiv, ilma
välispoolse tüketa
- taunimamõistma hukka.

.....

Intermezzo.

Valk ja punk ja kolme haruga mauk!

Nikatsara tsussu - vastu vussu!

O! inessi!

pudrunu! Igi tagant trummi.

(H. Randsepp).

Toimetatus: Ed. Kippel (püütoimetaja), Ad. J. Toom (tegev-
toimetaja), Ed. Palm (talituse juht), G. Kal-
ling (illustraator) ja R. Kolberg (propaganda
juht).

EESTI
RAHVUSRAAMATUKOGU
AR